

החלה תחרות

נהג זהיר 1961

פרסים יקרי ערך יוגלו בין הזוכים:

- **טיסה** במטוס סילון של חב' "אולימפיק" לפרים וחזרה — עם דמי חופשה.
- **טיול** באנית שהם בים התיכון.
- **ספריה** של 25 תקליטים ארוכי נגן ופרסים רבים נוספים

הפרס היקר ביותר, אשר בו יזכה כל נהג זהיר

חיון - וחיי הזולת!

מקומות חרשמה:

- (1) בכל סניפי המועצה הלאומית למוניטין תאונות;
- (2) בעיריות, במועצות מקומיות ואזוריות;
- (3) בכל תחנות "דלק", "סגולי", "פזי";
- (4) במוסכי אגוד המוסכים;
- (5) בכל בתי הדואר בארץ.

הרשם עוד היום!

המועצה הלאומית למניעת תאונות

שבוע אחרון לקבלת

כריות השנת 1960

במשרדי "העולם הזה", תל-אביב, גליקסון 8 (על-יד כיכר דיזנגוף).

מחיר הכריכה הוא — 5 ל"י הכרך.

שעות קבלת הכרכים: יום שני וחמישי בשבוע בין השעות שש עד שמונה אחרי-הצהריים.

קוראים הרין ואלמוני

כשהיינו בדרכנו לאילת, לא רחוק מנווה מירב (היא מסעדה באמצע הדרך בין מצפה רמון ויטבתה) פגשנו בשני בחורים על קטנוע. הם התעניינו בנו מאוד, שאלו לפרטים וגם הצטלמו במצלמה שלהם ושלנו. בסופו של דבר נפרדנו, ושכחנו לקחת תכונת אחר מהשני.

היות ואנו רוצים את תמונתנו, וכו' לתת להם את תמונתם, אנו מצרפים בואת את התמונה ומבקשים לפרסמה, נקווה שכל מי שמכירם ויודעם יוכל את תשומת-ליבם לתמונה, כדי שיתקשרו עמנו.

מתי ויפה הרון, רחוב רמברנדט 34, תל-אביב

1 (זכר) : 1 (נקבה)

אינכם מתארים לעצמכם כמה נרגעתי כשקראתי בכתבה "חוק כמו סוס" (העולם הזה 1912) את הספוק בארץ: "היחסים בין הזכרים לבין הנקבות בארץ הוא 1 ל-1.1". לאור בריתנו עם צרפת, והשפעת התרבות הצרפתית על הארץ, השתני כי היחסים בין הזכרים לבין הנקבות בארץ הם, לא פה, 2 ל-1.

אביאל רונן, רחובות
הקורא רונן ניצח את המגיה — אחד: אחד.

רציני לגמרי

אני נערה ישראלית בת 17. אני מתכתבת עם נוער יהודי בנווה. אחת מחברותי לעט נמצאת בארץ צות-הברית, בסופר סוציאלי יהודי, וזה יה נכפרי מהוריה. אביה נוצרי ואמה יהודית, אורח-החיים בביתה הוא נוצרי. הנערה הנ"ל נקשרה לדת היהודית, ועל כן נפרדה מהוריה.

אני סיפרתי לה על הנוער בארץ ועל החומש של האורח במדינה של הבח"י. נות היא משתוקקת מאוד לעלות ארצה ולהיות ישראלית, כמוני. אני פונה כי זה אל המוסדות ה"מתאימים שיעזרו לה להגשים את שאיפתה. אני מקווה שלא תחשבו שהיות וגילי קטן, אני נערה מזיזה. אני מצרפת בזה את תמונתי, שתראו שכל דברי רציניים, כמו הפרצוף הרציני שניבט אליכם.

דינט סופר, רמת-גן

השתוללות כרחובות

הרשו לי לזכות למספר גופים ממכוני ומעבדי ספורס הכדורגל במדינה: להתאחדות לכדורגל, להתאחדות השופטים, למרכז מכבי, לעתונות הספורט, בקשר עם מישחכ כדורגל (נכון יותר לכנותו ההשתוללות) שנוערה בשבת 28.1.61 על מנרש מכבי רחובות, כי משחק מכבי שערניים-רחובות נגד מכבי הדרה.

על לשיקת השופט לבעיטת-11, לזכות חדרה, התנהל הכל למישרין. כמותה דקה הפך המיגרש לשהיקטל. שחקני שערניים רחובות נידפו את השופט בקללות נסות ומכריות ורחמוהו, ללא הנבה מצדו. לכשר או שהכל ניתן לעשות ללא הנבה, החלו מכבים בשחקני חדרה הצעירים. גבירצמן קיבל סטירה, לפני שירה את בעיטת ה-11 השוער רוטמן הוכה פעמים רבות בכל חלקי גופו, ולא היה שחקן אחד בקבוצת מכבי-חדרה שלא ספג מכות נאמנות, עד כדי כך שהשחקן חיים זוהר נלקח באותו גילח לבית חולים בחיפה, כשהוא סובל מהתקפת כליות עקב בעיטה בכסנו. כל זה נעשה בסווה קרוב מאוד לשופט, עד כדי כך שלעל מנת להתעלם היה חייב השופט להפנות גבו כרוב המקרים.

אחרי המישחק הוכו כמה משחקני חדרה על-ידי הקהל, על שהשוו התוצאה. במשך המישחק, כשניסה מאמן חדרה, מר שלמנברג, לתת הוראות לשחקניו, הושחק בגבות על-ידי כמה מסדרני ואנשי רחובות, שהיו במיגרש עצמו בעת המשחק. רבותי מתי תפסו ההשתוללות במגרשי הספורט?

אבשלום לובין, חדרה

תלונת הקורא לובין, לשעבר שחקן מכבי חדרה במשך שנים רבות, טעונה סיפול מטעם המוסדות המוסמכים.

עזרה לאשכול

מתכתבה, במקום לחם לילדים" (העולם הזה 1218) התברר לי כי השבועון "ראיון" מפסיד המש אנורות על כל חוברת נמכרת. אני מציע, אמא, להפסיק לקנות את "ראיון", משום כדי לא לגרום המסדים למערכת השבועון.

יגאל ישן, תל-אביב

קוראי העתון, המגלים עניין ועירנות בכל שאלה מן השאלות המתעוררות בתונו זה, אד מה נניד על כך שהתנובה האחת וה"חירה לשאלת חיים זו שלנו, התבטאה ב-מכתב קצר על דבר צילומה של נערה כלונדית מבין הפליטים (העולם הזה 1216)? מגול כהן, תל-ארה, ירושלים

הקורא כהן, מי שישב למעלה מעשר שנים, עד מלחמת-העצמאות, בארמונו של המלך עבדאללה, בנה את בניינו וניהל את ענייניו, חוסם כלפי הקוראים. המערכת עיכבה את פירסום מכתבי-התנובה עד לגמר ה-סידרה.

דעתי, כצבר וכחייל בן 10 מנסיציוונה: המלחמה נכפתה עלינו על-ידי עבאות ערב, ונכתימה בניצחון צה"ל עליהם. היתה זו מלחמה בח הקרוב תעם היהודי את מיטב בניו ובנותיו. האם אפשר להחזיר לי חיים את הבנים והבנות שנמלחו? כן! שלא? כן! אי-אפשר להחזיר ארצה את הפליטים הערבים שעזבו את הארץ מרצונם הטוב, בתיקווה לחזור כעבור שבועיים למדינת היהודים המושמדת.

אילו היפסדנו את המלחמה, הרי הערבים היו שוחטים אותנו אחר אחר, ואז האם היתה יכולה להיות אפשרות של החי-זרם הפליטים היהודיים לארץ?

לויד אפלבוים, איי-ס

נאצים בקנדה

זכרים את הנאצי אנדרה בלמול ספורה, כמחוז קוויבק, שפוטרי מעבודתו אחרי ש-הודיע פומבית כי יש להכניס את כל היהודים לתאי-גז (העולם הזה 1200)? ובכן, לאחר כל מה שקרה, מתי זורים אותו לעבודה במשרד-התחבורה.

אל יתמה הקורא כי בקנדה הכל אמר שר. דוגמה אחת: העיר סונטריאל מ-חולקת לרשויות עיר-רונות קטנות. באי-שר מרצה לליקה בכנינו, ששווי 600 אלף דולאר והעומד בדיק על הנבול בין שתי שכונות, נער-

כה ישיבה כדי להחליט אינו רשות עירונית חייבת לשלוח את הכבאים שלה. האש לא מיכתה לסוף הדיונים, וכיום עומד בכנינו שרוח כולו, וגם הוא שער לא התמוטט.

מיכאל גבעון, מונטריל, קנדה

"אכסודוס" בקאליפורניה

כקורא קבוע של "העולם הזה", נדהמתי בשעתו מביקורתם על התסריט של "אכסודוס".

אחרי שהזיתי בהצגת-הכוכות של הסרט, יכולה אני לומר כמה מלא כי זהו סרט בלתי-רניל. כאן מדברים על זה שיוכה ב-פם, "אוסקאר" של השנה. השחקנים נפל-אים. סאל מינאו סמתיע במישחקו המעולה, כדוב לנדאו. מול נימוס ירוע באונו מיש-הקו המיוחד הוא נראה מש כחור ישר-אלי. גם האחרים מצויינים. הסרט צולם כי מסקומה חיים ביותר בארץ, בצעמים נהר-יום, ומשט מדבר אל הכל.

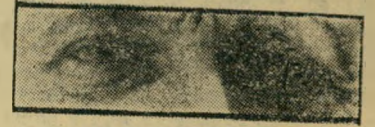
אפילו בנרות לא תמצאו "משנל המוני של הפלמ"ח", עליו תכתבם, בשעתו. בסך-הכל זה סרט ניםלא. שיתרום רבות למעו-ארענו ולמעו היהודים בעולם כולו.

דליה גלמן, בחרלי הילט, קאליפורניה, ארצות-הברית

המעשים הפוריים של הפלמ"ח, שהוזכרו ב-ביקורת על הספר "העולם הזה 1172), הושג-מטו מתוך התסריט, אשר פרטיני נתגלו ב-פעם הראשונה מעל עמודי העולם הזה (1175).

ארבע עיניים

מדוע לא נתנו לסרבאציוס מלכתחילה לר-אות את אייכמן ב"ארבע עיניים"? הרי הוא לא דרש לשמוע אותו ב"ארבע אוז-

עיני אייכמן

עיני סרבאציוס

ניים" — והרמו של העורר (העולם הזה 1212) על משוריר-האונה כרור. כעלמי זה איכפת עם סרבאציוס יסתכל ב-עיני אייכמן, ולהימר? שיסתכלו שניהם ויהי-כי!

מרים גולדין, סבריה
ארבע העיניים — ראה תמונות.

כרצונו במדבר

כרצונו לקבט את עורתכם בחימושים אחרי שני אלמונים הכיבים, אשר המונתם אצלנו ותמונתנו אצלם. הדבר התרחש כמילול שאני ובעלי ביצענו בכוכות. נסענו באופניים סמתולח עד אילת.

כל רהיטי פרימה
מצטיינים בטיב ועבוד מעולים

שורק את אביטל